

Abstrakt

Tato práce se zaměřuje na pozici sociálního pedagoga ve vzdělávacím prostředí v České republice, s cílem objasnit jeho profesní roli a legislativní ukotvení ve srovnání se zeměmi Evropy. V rámci výzkumu je kladen důraz na vymezení modelů sociálního pedagoga, přičemž hlavní otázkou je: Jaké jsou modely sociálního pedagoga u nás a v zahraničí? K dosažení stanovených cílů bylo provedeno šetření prostřednictvím polostrukturovaných rozhovorů se 50 respondenty, kteří v profesi sociálního pedagoga působí nebo působili. Respondenti byli vybíráni z různých regionů České republiky, aby se zachytily rozličné zkušenosti a pohledy na výkon této profese. Výsledky ukazují, že většina respondentů naplňuje povinnosti přiměřené jejich roli a je efektivně využívána jako sociální pedagogové. Nicméně, klíčovým problémem zůstává nejasnost v legislativě, konkrétně v zákoně o pedagogických pracovnících. Tato legislativní neukotvenost znesnadňuje vedení škol v pochopení a definování náplně práce sociálních pedagogů. V komparaci s vybranými sousedními zeměmi, jako je Německo, Polsko nebo Slovensko, se ukazuje, že Česká republika zaostává, neboť mnoho z těchto zemí již implementovalo jasně definované legislativní rámce pro postavení sociálních pedagogů. Z tohoto důvodu dochází k jasnému vymezení náplně práce, a tudíž k nesprávnému využití sociálního pedagoga ve školách. Tato práce tím přispívá k diskusi o potřebě zlepšení a aktualizace legislativy, která by umožnila efektivní využívání a rozvoj této důležité profese v českém školství.

Klíčová slova

Sociální pedagog, sociální práce, zákon o pedagogických pracovnících, sociální prostředí, výchova.